

Assessment Exercise) felhasználva a negyedik fejezetben *longitudinális adatok alapján bizonyítja, hogy az intézmény kutatásának minősége javul néhány évvel az után, hogy egy kompetens kutató lett kinevezve mint rektor (vagy tudományos rektorhelyettes), és ez pozitívan hat vissza az egyetem rangjára.* Goodall arra is mutat példát, hogy *a kutatási kiválóság pozitívan korrelál az oktatás minőségével.* Az ötödik fejezetben bemutatott *szakértői vezetés négy pillére (hibetőség, szakértelem, teljesítménysz tenderd és jelzés)* egyetemi vezetőkkel (hasonlíthat amerikai és angol) és a vezetők kiválasztásában részt vevő személyekkel (tizenkét fő) készített interjúkon alapulnak. E négy összefüggő kategória magától értetődő: a magasra törő intézmények vezetőinek hitelesnek kell lenniük, rendelkezniük kell megfelelő szakértelemmel, amellyel megfelelő teljesítménykövetelményeket állapítanak meg az intézményre nézve, és egyúttal jelzik az oktatóknak a kutatás fontosságát. A hatodik fejezet az egyetemi vezetők kiválasztásának kérdéskörével foglalkozik. Goodall bizonyítékot talált arra, hogy *vezetők azért is kerülnek kiválasztásra, mert alapvetően különböznek az elődjüktől.* Második, kvalitatív adatelemzésen alapuló megállapítása kimondja, hogy *a vezetőkiválasztás nagymértékben tetszőleges, és nem köthető az intézmény stratégiájához.* A

A magyar orvosi nyelv tankönyve

A nagyon szép küllemű, kétségtelenül hézagpótló könyvet huszonegy szerző írta, akik foglalkozásukat tekintve sokféleek (író, fordító, könyvtáros, nyelvész, orvostörténészek, szerves kémikus, állatkísérletes kutató, anatómus, belgyógyász, sebész, szülész-nőgyógyász stb.). Ami közös bennük: mindnyájan

hetedik fejezet a szakértői vezetők kérdéskörét kiterjeszti a sportra (NBA – Nemzeti Kosárlabda Szövetség), a szakmai szolgáltató szervezetekre (jogászok, építésszek, konzultánsok, számviteli szakértők) és a művészetekre. A fejezet üzenete az, hogy például az NBA kosárlabdaedzői sikerhez a sikeres NBA játékosok múlt nagymértékben hozzájárul: *sikeresebb játékosok múlt sikeresebb edzői pályával jár együtt.* A nyolcadik fejezet összefoglalja a könyv főbb megállapításait, és kifejti, hogy nézete szerint kik profitálhatnak a legtöbbet a könyvből.

A szerzőhöz hasonlóan én is csak remélni tudom, hogy a társadalomtudományok kutatói, a politikusok és döntéshozók, az egyetemi oktatók, az egyetemi szenátusok tagjai és vezetői Magyarországon is olvasni fogják Dr. Goodall tanulmányát. A mellékletek az elemzésekben felhasznált adatokat mutatják be, illetve egy tanszékvezető megszívlelendő túlélési tanácsait ismertetik (6. melléklet). (*Amanda H. Goodall: Socrates in the Boardroom: Why Research Universities Should Be Led by Top Scholars. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2009, ISBN 978-0-691-13800-8, 183 p.*)

Vastag Gyula

az MTA doktora, egyetemi tanár
Budapesti Corvinus Egyetem

kiváló szakemberek és sokat tesznek a magyar nyelvért.

Karádi István, Szollár Lajos, Tulassay Tivadar és Vizi E. Szilveszter professzorok írtak szívélyes köszöntőket, majd Bősze Péter, a könyv szerkesztője írta a bevezetőt.

Az első fejezetet Jókai Anna, Bősze Péter, Keszler Borbála, Kiss Jenő és Buvári Márta alkották *Parányi nyelvészet orvosoknak, biológusoknak (amit a nyelvről illik tudni)* címmel.

A Kossuth-díjas író fejezetében a nyelvművészetéről, nyelvbüvészetről adja közre gondolatait. Bősze professzor a nyelvről és a magyar nyelvről ír, „ahogy az orvos látja”. Egyik fő gondolata, hogy ahogy szervezetünk működését ismernünk kell, a nyelvünkről is kell tudnunk egyet s mást. Keszler Borbála a magyar helyesírás történetéről ad áttekintést. Kiss Jenő a magyar nyelv ügyéről és a Magyar Tudományos Akadémiáról közli gondolatait. Ezután Buvári Márta a magyar szókinccs eredetéről és a szóalkotás módjairól ír.

A második fejezet (*Az orvosi szaknyelv története és jelene*) szerzői Magyar László András, Keszler Borbála, Grabarits István, Kapronczay Károly, Kapronczay Katalin és Bősze Péter. Míg Magyar László András az európai, addig Keszler Borbála a magyar orvosi nyelv történetét tárgyalta. Grabarits István a gyógyszerkönyvek születését foglalta össze. Kapronczay Károly a magyarországi orvostörténet-írás történetéről ír, megemlítve Pólya Jenő 1942-ben megjelent 627 oldalas könyvét, *Az orvostudomány regényét* is. Kapronczay Katalin a magyar nyelvű orvosi szakirodalomról, Bősze Péter pedig a magyar orvosi nyelv megőrzéséről és fejlesztéséről írt fejezetet.

A harmadik könyvfejezetet (*Tudományos közlemények, könyvek, előadások*) Bertók Lóránd, Fehér János, Bősze Péter, Palkovits Miklós, Sztrihá László, Vécsei László, Gaál Csaba és Bősze Péter írták. Bertók professzor fejezete címében felteszi a kérdést: lehet-e, érdemes-e, és kell-e magyarul írni, és megad-

ja a választ: lehet is, érdemes is, kell is a magyar nyelvet használni, még ha ez többletmunkával jár is. Fehér János, az *Orvosi Hetilap* főszerkesztője lapjának, a világ egyik legrégebb orvostudományi folyóiratának kezdeteiről és Markusovszky Lajos érdemeiről ír. Bősze Péter a tudományos közleményekről általános ismereteket ad át az olvasónak. Palkovits Miklós a könyvtárak és a világháló szerepét elemzi az irodalomkeresésben, majd az etikai kérdésekkel foglalkozik. Gaál Csaba a könyvszerkesztést tárgyalja, szerinte sok tanulás és önképzés után válhat egy jó szakember jó könyvszerkesztővé. Palkovits Miklós a tudományos tevékenység mérésével, például a hatásmutatóval (impaktfaktorral) és a Hirsch-indexszel foglalkozik. A következő alfejezeteket Bősze Péter írta a tudományos könyvek és folyóiratok nyilvántartási rendszereiről és a tudományos előadásokról.

A negyedik fejezet (*Nyelv helyességi kérdések az orvosi irodalomban*) Balázs Géza, Donáth Tibor, Nyitrai József, Mitsányi Attila, Hajtman Béla, Bősze Péter és Laczkó Krisztina munkája.

A könyvben számos ábra (például híres személyiségek képei, sok folyóirat és könyv borítója, szép könyvillusztrációk) látható. A kötet végén név- és tárgymutató található. (*Bősze Péter szerkesztő: A magyar orvosi nyelv tankönyve. Budapest: Medicina Könyvkiadó, 2009, 399 p.*)

Gáspárdy Géza

kutató, Országos Sugárbiológiai
és Sugáregészségügyi Kutatóintézet